

Bydgoszcz, 15 października 2018 roku

Drogie Koleżanki, drodzy Koledzy!

Na wstępie witam Was serdecznie i gorąco pozdrawiam! Minął rok od mojego poprzedniego listu. Pewnie jesteście ciekawi, co wydarzyło się od tego czasu?

Już od pięciu lat piszę do Was o sobie i swoich koleżankach i kolegach. Przez ten czas wielu z Was odpowiedziało na mój apel o zauważenie problemów osób z dysfunkcją wzroku przy okazji Międzynarodowego Dnia Białej Łaski. Wasi nauczyciele przysyłali do mojego Ośrodka informacje na temat tego, co działo się w Waszych szkołach. Muszę stwierdzić, że „oj działo się, działo!” Trudno to nawet opisać! Zrobiła się z tego kampania społeczna, w której w zeszłym roku uczestniczyły 133 szkoły, przedszkola i placówki z województw: zachodniopomorskiego, warmińsko-mazurskiego, pomorskiego i kujawsko-pomorskiego. Nasza akcja zyskała rozgłos w całej północnej Polsce.

Przez czas, który upłynął od pierwszego listu, zdążyłem dorosnąć, mam już 19 lat. Jestem w przedostatniej klasie technikum masażu. Mnie zainteresował właśnie taki kierunek, choć w bydgoskim Ośrodku można zdobyć też inne zawody, ucząc się w szkole branżowej i średniej. Masażysta to ciekawy zawód dla osób, które mają problemy ze wzrokiem, daje szansę na pracę w przyszłości.

Jeszcze trochę i skończę szkołę. Co dalej? Może studia? Może dalej w Bydgoszczy? Jeszcze nie wiem. Mam nadzieję jednak, że nie będę sam, kiedy wrócę do rodzinnej miejscowości i nikt nie będzie się dziwić, gdy zobaczy chłopaka poruszającego się z białą łaską. Może, jeśli będę chciał przejść przez jezdnię, ktoś mi życzliwie pomoże, bez lęku przed niepełnosprawnością? Na przejście dla pieszych z sygnalizacją dźwiękową raczej nie mam co liczyć w mojej miejscowości, podobnie jak i wielu innych niewidomych w swoich. Większość z nich mieszka w małych miasteczkach, są tam sami, więc nikt dla nich nie robi takich udogodnień. Ciągłe w niewielkich środowiskach brakuje oznakowań dla osób z dysfunkcją wzroku. Tak samo instytucje lokalne i ich pracownicy nie są przygotowani do tego jak pomagać osobom niepełnosprawnym. To, co robicie w waszych szkołach, może zmienić naszą sytuację.

W naszym ośrodku wszystko jest łatwe. Tu mamy przyjaciół, ciekawe propozycje wspólnego spędzania czasu i dostosowania odpowiednie do naszej niepełnosprawności. Współczesne wynalazki bardzo ułatwiają nam naukę i kontakt ze światem. Specjalne programy, czytniki ekranu pozwalają na dostęp do prawie wszystkich treści w Internecie, dają możliwość obsługi programów biurowych, kontroli tworzonych tekstów i korzystanie z wielu innych dziedzin wirtualnego życia. Robimy wszystko to, co często wydawałoby się niemożliwe. Po skończeniu szkoły chcielibyśmy nadal być aktywni, samodzielni, przydatni, liczymy jednak również na Waszą pomoc. Powtórzę za każdego człowieka z dysfunkcją wzroku: „Proszę, zobacz mnie, ja Ciebie nie mogę”.

W imieniu wszystkich, którzy są uczniami Kujawsko-Pomorskiego Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego nr 1 w Bydgoszczy, zwracam się z kolejną prośbą o przybliżenie waszemu środowisku lokalnemu problemów osób niewidomych i zrozumienie ich sytuacji. Zauważenie, że w otoczeniu istnieją ludzie, którzy inaczej postrzegają świat.

Ponownie zwracamy się do Was. Poświęćcie nam parę minut 15 października. Porozmawiajcie z kolegami, nauczycielami, rodzicami o możliwościach i potrzebach osób z dysfunkcją wzroku w Międzynarodowym Dniu Białej Łaski.

*Adam i inni uczniowie
Ośrodka dla Dzieci i Młodzieży Słabo
Widzącej i Niewidomej w Bydgoszczy*